Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2025)0158

Sprawozdania Komisji w sprawie Gruzji za lata 2023 i 2024

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 lipca 2025 r. w sprawie sprawozdań Komisji dotyczących Gruzji za lata 2023 i 2024 (2025/2024(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 października 2024 r. w sprawie polityki rozszerzenia UE (COM(2024)0690), któremu towarzyszy dokument roboczy służb Komisji „Sprawozdanie za rok 2024 dotyczące Gruzji” (SWD(2024)0697),

– uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony[1],

– uwzględniając art. 78 konstytucji Gruzji, który wymaga podjęcia wszelkich możliwych środków, aby zapewnić pełną integrację Gruzji z UE i NATO,

– uwzględniając sprawozdanie końcowe z misji obserwacji wyborów z ramienia Biura Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka przy Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE/ODIHR) z dnia 20 grudnia 2024 r. w sprawie wyborów parlamentarnych w Gruzji 26 października 2024 r.,

– uwzględniając konkluzje Rady z dnia 27 czerwca 2024 r. w sprawie Gruzji i z dnia 17 grudnia 2024 r. w sprawie rozszerzenia,

– uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Gruzji,

– uwzględniając art. 55 Regulaminu,

---

1 Dz.U. L 261 z 30.8.2014, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2014/494/oj.

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A10-0110/2025),

A. mając na uwadze, że w grudniu 2023 r. Rada Europejska przyznała Gruzji status kraju kandydującego przy założeniu, że podejmie ona dziewięć odpowiednich kroków określonych w zaleceniu Komisji z dnia 8 listopada 2023 r. i dotyczących przede wszystkim reform w obszarach demokracji, praworządności i praw podstawowych;

B. mając na uwadze, że od czasu opublikowania w dniu 30 października 2024 r. sprawozdania dotyczącego Gruzji za rok 2024 sytuacja w tym kraju znacznie się pogorszyła, w szczególności w wyniku działań rządu;

C. mając na uwadze, że w ostatnich latach Gruzja doświadcza regresu demokracji, w szczególności od czasu wyborów parlamentarnych z dnia 26 października 2024 r., podczas których nie spełniono międzynarodowych standardów demokratycznych oraz nie zrealizowano zobowiązań Gruzji w ramach OBWE i w rezultacie doszło do utworzenia pozbawionego legitymacji parlamentu składającego się z tylko jednej partii politycznej, Gruzińskiego Marzenia; mając na uwadze, że Rosja systematycznie ingerowała w procesy demokratyczne w Gruzji; mając na uwadze, że nieprawidłowości wyborcze obejmowały zastraszanie wyborców, kupowanie głosów i nękanie obserwatorów wyborów;

D. mając na uwadze, że 28 listopada 2024 r. Irakli Kobachidze ogłosił, iż Gruzja odracza rozpoczęcie rozmów akcesyjnych z UE i odrzuca jej pomoc finansową do końca 2028 r., przez co zlekceważył konstytucyjne zobowiązanie kraju do integracji europejskiej i realnie osłabił jego suwerenne euroatlantyckie aspiracje, które cieszą się silnym poparciem narodu gruzińskiego;

E. mając na uwadze, że obawy dotyczące kierunku, w którym zmierza ten kraj, oraz decyzja o wstrzymaniu wysiłków na rzecz rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych wywołały protesty na dużą skalę w całym kraju, a protestujący domagają się nowych, wolnych i uczciwych wyborów, powrotu kraju na ścieżkę europejską, położenia kresu przemocy politycznej i represji, przeprowadzenia dochodzeń w sprawie poważnych naruszeń praw człowieka wobec protestujących popełnionych przez organy ścigania i pociągnięcia ich do odpowiedzialności, a także uwolnienia więźniów politycznych; mając na uwadze, że protesty odbywają się codziennie nieprzerwanie od 28 listopada 2024 r.; mając na uwadze, że w 2025 r. w całej Gruzji znacznie nasiliły się protesty prounijne, a dziesiątki tysięcy obywateli demonstrują, ponieważ uważają, że rząd odchodzi od integracji z UE; mając na uwadze, że te organizowane samodzielnie i spontaniczne protesty z udziałem wszystkich grup gruzińskiego społeczeństwa świadczą o silnym przywiązaniu Gruzinów do europejskich wartości i demokratycznych rządów;

F. mając na uwadze, że w odpowiedzi na pokojowe protesty władze gruzińskie zaczęły bezprecedensowo brutalnie tłumić demonstracje, czemu towarzyszy bezprawne użycie siły, tortury i inne złe traktowanie przez faktyczne władze; mając na uwadze, że od listopada 2024 r. co najmniej 62 osobom postawiono zarzuty karne w związku z udziałem w proeuropejskich protestach, a 54 osoby pozostają w areszcie tymczasowym; mając na uwadze, że w ramach postępowań administracyjnych zatrzymano ponad 500 osób, z czego około 300 miało być poddanych torturom lub innym formom nieludzkiego i poniżającego traktowania, a co najmniej 157 doznało widocznych oznak poważnych obrażeń fizycznych;

G. mając na uwadze, że faktyczne władze wywodzące się z Gruzińskiego Marzenia systematycznie poddają społeczeństwo obywatelskie i niezależne media naciskom, ograniczeniom prawnym i przemocy fizycznej; mając na uwadze, że od listopada 2024 r. udokumentowano co najmniej 138 przypadków naruszenia wolności mediów w kontekście proeuropejskich protestów lub powiązanych wydarzeń, a celem represji ze strony państwa było łącznie 174 pracowników mediów; mając na uwadze, że co najmniej 30 reporterów doświadczyło powtarzających się naruszeń, w tym napaści fizycznych, uszkodzenia profesjonalnego sprzętu, nakładania administracyjnych kar pieniężnych, postawienia zarzutów karnych i nękania sądowego; mając na uwadze, że dziennikarka Mzia Amaglobeli przebywa obecnie w areszcie tymczasowym na podstawie sfabrykowanych zarzutów;

H. mając na uwadze, że władze Gruzji prowadzą restrukturyzację lub likwidację struktur gruzińskiej służby cywilnej odpowiedzialnych za proeuropejskie reformy oraz zwalniają specjalistów i urzędników służby cywilnej, w szczególności tych, którzy krytykowali politykę rządu, wyrażali proeuropejskie poglądy i potępiali przemoc wobec pokojowych demonstrantów;

I. mając na uwadze, że pozbawiony legitymacji parlament Gruzji ustanowił tymczasową parlamentarną komisję śledczą ds. działalności reżimu i polityków w latach 2003–2012, kiedy to władzę sprawował prezydent Micheil Saakaszwili, który utorował drogę do realizacji euroatlantyckich ambicji Gruzji; mając na uwadze, że komisja ta jest narzędziem dalszego prześladowania przeciwników politycznych, zwłaszcza przywódców ruchów opozycyjnych; mając na uwadze, że od czasu powołania tzw. komisji parlamentarnej sytuacja polityczna w Gruzji uległa dalszemu poważnemu pogorszeniu z powodu arbitralnych aresztowań, prześladowań sądowych i skazania czołowych przywódców politycznych opozycji, w tym Zuraba Dżaparidzego, Mamuki Chazaradzego, Badriego Dżaparidzego, Giorgiego Vaszadzego, Niki Gwaramii i Niki Melii, na podstawie motywowanych politycznie zarzutów;

J. mając na uwadze, że w celu utrzymania i dalszego zwiększenia swojej kontroli rządząca partia Gruzińskie Marzenie jednostronnie i bez konsultacji przyjęła zmiany w miejskim systemie wyborczym na potrzeby wyborów do rad miejskich w październiku 2025 r.; mając na uwadze, że Komisja Wenecka Rady Europy zaleciła uchylenie tych zmian, a liderzy głównych partii opozycyjnych ogłosili, że ich partie nie wezmą udziału w tych wyborach; mając na uwadze, że reformy procesu tworzenia centralnej komisji wyborczej jeszcze bardziej zagrażają uczciwości wyborów, ograniczają uczestnictwo obywatelskie oraz zdolność obserwatorów i mediów do skutecznego monitorowania procesu wyborczego;

K. mając na uwadze, że pomimo postępów w kierunku bardziej równego i inkluzywnego społeczeństwa głęboko zakorzenione nierówności i stereotypy są nadal powszechne, co skutkuje wysokim poziomem przemocy ze względu na płeć, poważnymi ograniczeniami dla osób z niepełnosprawnościami oraz przemocą wobec społeczności LGBTI i jej nękaniem; mając na uwadze, że ze względu na brak bezpieczeństwa w ojczyźnie wiele osób LGBTI decyduje się na wyjazd z kraju; mając na uwadze, że gruzińska definicja prawna gwałtu nie jest zgodna ze standardami określonymi w konwencji stambulskiej;

Wstrzymanie integracji Gruzji z UE

1. ponownie wyraża solidarność z Gruzinami i niezachwiane poparcie dla ich uzasadnionych europejskich i euroatlantyckich aspiracji oraz pragnienia, by żyć w dostatnim i demokratycznym kraju, wyrażanego w masowych protestach, które trwają pomimo brutalnych represji ze strony władz; pozostaje w gotowości, aby pomóc Gruzinom w osiągnięciu tych celów; zdecydowanie potępia brutalne represje, arbitralne i umotywowane politycznie zatrzymania bez wystarczających podstaw prawnych oraz doniesienia o systemowych torturach pokojowo nastawionych demonstrantów, podmiotów społeczeństwa obywatelskiego, przeciwników politycznych i przedstawicieli mediów; apeluje do władz gruzińskich, aby powstrzymały się od użycia siły, przestrzegały wolności zgromadzeń i wolności słowa oraz unieważniły niedawno przyjęte drakońskie przepisy mające stłumić protesty społeczne, w szczególności obejmujące wygórowane grzywny; wyraża szczególne zaniepokojenie rosnącą liczbą więźniów politycznych i ponownie apeluje o natychmiastowe i bezwarunkowe uwolnienie ich wszystkich; apeluje o zbadanie wszystkich aktów przemocy w sposób skuteczny i wiarygodny i o pociągnięcie winnych do odpowiedzialności; wyraża zaniepokojenie brakiem niezależności w sądownictwie, gdzie wysoko postawieni sędziowie powiązani z Gruzińskim Marzeniem nadzorują politycznie motywowane postępowania sądowe przeciwko pokojowym demonstrantom i krytykom rządu;

2. wyraża głębokie ubolewanie, że rządząca partia Gruzińskie Marzenie nie wykorzystała historycznej szansy danej Gruzji, jako krajowi

kandydującemu, aby poczynić postępy na drodze do integracji europejskiej, zwłaszcza że integrację europejską nadal popiera zdecydowana większość społeczeństwa; przypomina, że status kraju kandydującego został przyznany Gruzji z pewnym kredytem zaufania, mimo już niepokojącej trajektorii działań rządu Gruzińskiego Marzenia, które były coraz bardziej sprzeczne z europejskimi wartościami i zasadami demokratycznymi; podkreśla, że Gruzja pod rządami Gruzińskiego Marzenia nie poczyniła postępów, a w rzeczywistości nawet cofnęła się w realizacji kluczowych postanowień dziewięciu kroków wskazanych przez Komisję, mimo że władze twierdzą, że jest inaczej; podkreśla, że proces integracji Gruzji z UE został faktycznie zawieszony w wyniku ciągłego odchodzenia tego kraju od demokracji oraz sfałszowanych wyborów parlamentarnych z października 2024 r., co stanowi wyraźny punkt zwrotny w kierunku autorytarnego reżimu, a w konsekwencji nielegalnego przejęcia instytucji państwowych i zabezpieczeń demokratycznych, i przyjęcia szeregu antydemokratycznych aktów ustawodawczych, sprzecznych z wartościami i zasadami, na których opiera się UE; zgadza się z konkluzjami Rady Europejskiej z dnia 27 czerwca 2024 r., zgodnie z którymi nieodwrócenie obecnego kierunku działań zagraża ścieżce Gruzji do UE; wzywa Gruzińskie Marzenie do powrotu na drogę demokratycznych reform i integracji euroatlantyckiej;

3. wyraża ubolewanie z powodu zwolnienia około 700 urzędników służby cywilnej od grudnia 2024 r. za udział w proeuropejskich protestach lub ich poparcie; podkreśla, że takie działania odwetowe podważają zaufanie społeczeństwa do instytucji demokratycznych, naruszają wolność wypowiedzi i zrzeszania się oraz przyczyniają się do pogłębiania autorytarnych tendencji obecnego reżimu; wzywa władze Gruzji, aby przestrzegały standardów prawa pracy oraz umożliwiły urzędnikom służby cywilnej rejestrację związków zawodowych w celu ochrony ich przed nieuzasadnionym ograniczaniem ich praw pracowniczych; wyraża zaniepokojenie coraz większym upolitycznieniem nominacji w służbie cywilnej i wzywa do uchylenia zmian w ustawie o służbie publicznej przyjętych w grudniu 2024 r., które znoszą konkursy na urzędników służby cywilnej i zamiast tego przyznają bezpośrednie uprawnienia do mianowania szefom instytucji publicznych; powtarza, że wspomniane zmiany stanowią niepokojące odejście od udanej reformy służby publicznej, realizowanej przez Gruzję w ramach układu o stowarzyszeniu UE z Gruzją, i apeluje o ich uchylenie;

4. podkreśla potrzebę przeprowadzenia natychmiastowego i całościowego audytu polityki UE wobec Gruzji w związku z postępującym regresem demokracji i coraz bardziej represyjnym środowiskiem politycznym i legislacyjnym, które jest zaprzepaszczeniem wielu demokratycznych osiągnięć Gruzji i udanych reform UE, zdecydowanie osłabia instytucje demokratyczne i jeszcze bardziej konsoliduje władzę w rękach partii rządzącej; w

związku z tym wzywa Komisję do przeglądu wdrażania układu o stowarzyszeniu UE–Gruzja w świetle rażącego naruszania przez Gruzję zobowiązań dotyczących ogólnych zasad określonych w art. 2, a mianowicie poszanowania zasad demokracji, praw człowieka i podstawowych wolności; przypomina, że niewywiązywanie się z tych zobowiązań może skutkować warunkowym zawieszeniem współpracy gospodarczej i przywilejów przyznanych na podstawie tego układu; ; w świetle rażącego naruszenia zasad określonych w art. 2 wzywa do stosowania art. 422 układu o stowarzyszeniu UE–Gruzja dotyczących niewypełniania zobowiązań;

5. ubolewa, że urzędnicy wysokiego szczebla partii rządzącej, posłowie i media powiązane z rządem regularnie rozpowszechniają manipulacyjne narracje, dezinformację i teorie spiskowe o UE, jej państwach członkowskich, przywódcach i politykach, a także o integracji europejskiej; podkreśla, że reżim partii rządzącej kontynuuje celowo zwodniczy i niejednoznaczny przekaz, którego celem jest podsycanie fałszywego przekonania wśród części gruzińskiego społeczeństwa, że partia ta wciąż opowiada się za integracją europejską; ubolewa, że środowisko mediów i informacji jest tłumione i zdominowane przez telewizję i media wspierane przez Gruzińskie Marzenie, które rozpowszechniają fałszywe narracje na temat integracji z UE, naśladując inspirowaną przez Rosję propagandę i przyczyniając się do polaryzacji społeczeństwa;

6. podkreśla odpowiedzialność Bidziny Iwaniszwilego oraz innych urzędników i przywódców politycznych, w tym Iraklego Kobachidzego, Szalwy Papuaszwilego, Wachtanga Gomelauriego, burmistrza Tbilisi i sekretarza generalnego Gruzińskiego Marzenia Kachy Kaladzego oraz byłego przewodniczącego Gruzińskiego Marzenia Iraklego Garibaszwilego, za pogorszenie procesu politycznego w Gruzji poprzez umożliwienie regresu demokracji prowadzącego do autokratycznej konsolidacji władzy i działanie wbrew konstytucyjnemu celowi kraju dotyczącemu integracji euroatlantyckiej; apeluje w związku z tym o nałożenie natychmiastowych i ukierunkowanych sankcji osobistych na Bidzinę Iwaniszwilego, członków jego rodziny i jego przedsiębiorstw oraz wzywa UE, aby we współpracy z innymi jurysdykcjami, w szczególności ze Zjednoczonym Królestwem, zamroziła jego aktywa finansowe; przypomina rządom Węgier i Słowacji o zasadzie lojalnej współpracy, na mocy której od państw członkowskich wymaga się powstrzymania się od wszelkich działań, które mogłyby zagrażać realizacji celów Unii; w związku z tym apeluje do rządów Węgier i Słowacji, by dostosowały swoją politykę zagraniczną do stanowisk i zasad UE oraz by wycofały weto wobec nałożenia sankcji na osoby odpowiedzialne za regres demokracji w Gruzji i za represje wobec uczestników legalnych protestów; potępia jednostronne działania rządu węgierskiego zmierzające do legitymizacji Gruzińskiego Marzenia;

Ciągły regres w zakresie demokracji i praworządności i autokratyczna konsolidacja władzy

7. podtrzymuje swoje stanowisko, że rozwiązanie obecnego kryzysu politycznego i konstytucyjnego w Gruzji można osiągnąć jedynie w drodze nowych wyborów parlamentarnych, które powinny odbyć się w ciągu najbliższych kilku miesięcy w ulepszonym środowisku wyborczym, nadzorowanym przez niezależną i bezstronną administrację wyborczą i monitorowanym w drodze starannej międzynarodowej i niezależnej krajowej obserwacji, w celu zagwarantowania prawdziwie uczciwego, wolnego i przejrzystego procesu odzwierciedlającego prawdziwą wolę obywateli;

8. podkreśla, że nie uznaje samozwańczych władz z partii Gruzińskie Marzenie, powołanych w wyniku sfałszowanych wyborów parlamentarnych z dnia 26 października 2024 r., oraz że uważa Gruzję za państwo przejęte przez nielegalny reżim Gruzińskiego Marzenia; w konsekwencji nie uznaje żadnych decyzji podjętych przez organ, który przejął kontrolę nad krajem, takich jak szybkie przyjęcie zmian w kodeksie wykroczeń, kodeksie karnym oraz ustawie o zgromadzeniach i manifestacjach; ubolewa, że parlament Gruzji jest parlamentem jednopartyjnym, utworzonym na podstawie sfałszowanych wyborów, co jest niezgodne z pluralistyczną demokracją parlamentarną i normami, jakich oczekuje się od kraju kandydującego do UE; z zadowoleniem przyjmuje odrzucenie mandatu Gruzińskiego Marzenia podczas Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy, co doprowadziło do wycofania gruzińskiej delegacji;

9. ubolewa nad ciągłymi próbami prześladowania przeciwników politycznych przez rządzącą partię Gruzińskie Marzenie, w tym przez nielegalne aresztowania i zatrzymania, groźby i ataki fizyczne; ponawia apel o położenie kresu motywowanym politycznie wrogim działaniom, poprawę otoczenia politycznego oraz budowanie zaufania i dialogu międzypartyjnego;

10. potępia bezprawne ściganie przeciwników politycznych przez komisję śledczą faktycznego gruzińskiego parlamentu pod przewodnictwem partii Gruzińskie Marzenie, skupiającą się nieproporcjonalnie na działaniach rządu, który zakończył kadencję ponad dwanaście lat temu; podkreśla polityczny charakter tego „śledztwa” i zauważa, że partia Gruzińskie Marzenie jest u władzy od 2012 r., ale powołała komisję śledczą równolegle z próbami delegalizacji rzeczywistych partii opozycyjnych; z zaniepokojeniem odnotowuje wypowiedzi przewodniczącej komisji śledczej Tei Tsulukiani, w których szerzy rosyjską narrację; z całą stanowczością potępia aresztowanie i skazanie Zuraba „Girchiego” Dżaparidzego, Mamuki Chazaradzego, Badriego Dżaparidzego, Giorgiego Vaszadzego, Niki Melii, Niki Gwaramii i innych polityków opozycji na

podstawie motywowanych politycznie zarzutów i uważa te osoby za więźniów politycznych;

11. wyraża głębokie zaniepokojenie niedawnymi deklaracjami przywódców rządzącej partii Gruzińskie Marzenie, wskazującymi na ich zamiar uznania partii opozycyjnych – przede wszystkim Zjednoczonego Ruchu Narodowego – za niezgodne z konstytucją; przypomina, że Zjednoczony Ruch Narodowy odegrał kluczową rolę w zainicjowaniu i przyspieszeniu procesu integracji europejskiej Gruzji; zauważa podobieństwa między postępowaniem faktycznie rządzącej partii Gruzińskie Marzenie a obecnym reżimem na Kremlu, który scementował swoje rządy przez delegalizację partii opozycyjnych; potępia projekt zmiany ustawy organicznej o stowarzyszeniach politycznych obywateli oraz ustawy o Trybunale Konstytucyjnym przyjętej 13 maja 2025 r., która umożliwiłaby Trybunałowi Konstytucyjnemu skuteczną i arbitralną delegalizację wszystkich partii opozycyjnych;

12. zdecydowanie ponawia apel o natychmiastowe uwolnienie byłego prezydenta Micheila Saakaszwilego ze względów humanitarnych w celu niezbędnego leczenia za granicą; podkreśla, że władze Gruzji w pełni odpowiadają za jego zdrowie i dobrostan i muszą zostać pociągnięte do odpowiedzialności za doznane przez niego krzywdy; wzywa ponadto władze z Gruzińskiego Marzenia, aby nie utrudniały posłom do Parlamentu Europejskiego spotkań z Micheilem Saakaszwilim;

13. podkreśla, że dopóki nie dojdzie do wymiernej zmiany kursu politycznego Gruzji i nie odbędą się nowe, wolne i uczciwe wybory parlamentarne, dopóty należy kontynuować politykę nieuznawania legitymacji jednopartyjnego parlamentu i mianowanego przez niego prezydenta; wzywa przedstawicieli UE i państw członkowskich oraz posłów do Parlamentu Europejskiego, aby powstrzymali się od spotkań z przedstawicielami reżimu, począwszy od obecnego prezydenta; nadal uważa Salome Zurabiszwili za prawowitą prezydentkę Gruzji i przedstawicielkę narodu gruzińskiego; docenia jej starania o pokojowe ponowne skierowanie tego kraju na demokratyczną europejską ścieżkę rozwoju;

14. zwraca uwagę, że nadchodzące wybory samorządowe jesienią 2025 r. odbędą się w pogarszającym się otoczeniu prawnym po przyjęciu nowych poprawek do gruzińskiej ustawy organicznej i kodeksu wyborczego w grudniu 2024 r. oraz w warunkach nasilających się represji politycznych i prześladowania przeciwników politycznych przez gruziński reżim; uważa, że w obecnych warunkach politycznych i prawnych wybory samorządowe stanowią ogromne wyzwanie dla każdego potencjalnego uczestnika oczekującego wolnej i uczciwej rywalizacji, a ponadto udział ten będzie wykorzystywany przez samozwańcze władze jako uznanie nowego status quo; uważa, że te zbliżające się wybory nie stanowią okazji do odzwierciedlenia

demokratycznego wyboru narodu gruzińskiego, chyba że uwięzieni i zatrzymani liderzy opozycji politycznej zostaną uwolnieni, a wybory odbędą się w lepszym środowisku wyborczym, nadzorowanym przez niezależną i bezstronną administrację wyborczą i monitorowanym w drodze starannej międzynarodowej obserwacji, w celu zagwarantowania prawdziwie uczciwego, wolnego i przejrzystego procesu;

15. zdecydowanie potępia ciągłe i celowe niszczenie środowiska działalności dynamicznego społeczeństwa obywatelskiego Gruzji przez przyjmowanie szeregu restrykcyjnych przepisów na wzór rosyjski, w tym dotyczących przejrzystości wpływów zagranicznych, groźby i stygmatyzację ze strony władz; zdecydowanie potępia nową inicjatywę ustawodawczą, która wymaga rejestracji wszystkich dotacji dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego w rządzie i która zobowiązuje zagranicznych darczyńców do uzyskania zgody władzy wykonawczej na wypłatę dotacji lokalnym organizacjom; wyraża ubolewanie z powodu niedawnej decyzji władz o zamrożeniu rachunków bankowych inicjatyw i kampanii crowdfundingowych wspierających więźniów politycznych i ich rodziny; wzywa władze Gruzji, aby natychmiast zaprzestały zastraszania, gróźb, politycznie motywowanych postępowań karnych i fizycznych napaści wobec przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, przywódców politycznych, aktywistów obywatelskich, dziennikarzy i pracowników mediów w Gruzji; potępia arbitralną i nieuzasadnioną odmowę wjazdu do Gruzji kilku europejskim dziennikarzom; ponawia wezwanie do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia Mzii Amaghlobeli i wycofania wszystkich zarzutów wobec niej, które są politycznie umotywowane, wyrażając zarazem głębokie zaniepokojenie pogorszeniem się jej wzroku podczas aresztu i wzywając do pilnego umożliwienia jej dostępu do godnej zaufania opieki zdrowotnej;

16. potępia niedawne przyjęcie, bez należytych konsultacji społecznych, przepisów, które umożliwiają dalsze prześladowania polityczne, ograniczają prawo do zgromadzeń i jeszcze bardziej zawężają przestrzeń dla swobodnego działania społeczeństwa obywatelskiego, niezależnych mediów i opozycji, w tym ustawę o agentach zagranicznych opartą na wzorcach rosyjskich, zmiany w ustawie o służbie publicznej, zmiany w ustawie o dotacjach, ustawę o rejestracji agentów zagranicznych, a także nowe restrykcyjne zmiany w ustawie o radiofonii i telewizji; wzywa władze gruzińskie do uchylenia tych zmian legislacyjnych; podkreśla, że działania polityczne partii Gruzińskie Marzenie – w tym jej strategiczne przybliżenie do Federacji Rosyjskiej i przyspieszone przyjęcie narzędzi charakterystycznych dla reżimów autorytarnych – odzwierciedlają podobne procesy zachodzące w samej Rosji; ; wyraża zaniepokojenie ostatnią falą ataków na organizacje pozarządowe oraz żądaniem ze strony niektórych instytucji państwowych, takich jak Biuro Antykorupcyjne, dostarczenia przez te organizacje w ciągu

trzech dni roboczych szczegółowych informacji finansowych, prawnych i operacyjnych za ostatnie półtora roku; podkreśla, że żądanie to jest niewykonalne od samego początku i jako takie grozi sparaliżowaniem pracy atakowanych organizacji i zawieszeniem ich działalności;

17. wyraża uznanie dla pracy gruzińskiego społeczeństwa obywatelskiego w ostatnich miesiącach, które zapewnia bezpłatną pomoc prawną, dokumentuje poważne naruszenia praw człowieka oraz odgrywa wiodącą rolę w krajowych i międzynarodowych sporach sądowych w celu dochodzenia sprawiedliwości i odpowiedzialności w kontekście ciągłych ataków, kryminalizacji przestrzeni społeczeństwa obywatelskiego i kampanii dezinformacyjnych na temat pracy społeczeństwa obywatelskiego;

18. podkreśla pilną potrzebę wspierania gruzińskiego społeczeństwa obywatelskiego i niezależnych mediów w świetle rosnących represji i zawieszenia działalności Agencji Stanów Zjednoczonych ds. Rozwoju Międzynarodowego (USAID); w związku z tym zwraca się do Komisji o niezwłoczne zwiększenie i wypłatę wsparcia finansowego; apeluje o dostosowanie unijnych mechanizmów finansowania, tak aby uwzględnić potrzeby pojawiające się w bardziej wrogim i antydemokratycznym środowisku, oraz o przesunięcie środków na bezpośrednie wsparcie organizacji społeczeństwa obywatelskiego, niezależnych mediów i obrońców praw człowieka; podkreśla w związku z tym, że państwa członkowskie UE powinny być gotowe przyjmować i wspierać gruzińskie organizacje społeczeństwa obywatelskiego i niezależne media, aby umożliwić im kontynuowanie działalności na uchodźstwie;

19. podkreśla, że Gruzińskie Marzenie odrzuca nie tylko integrację Gruzji z UE, ale bardziej ogólnie również prawo międzynarodowe praw człowieka i standardy demokratyczne, a jednocześnie szybko podąża złą drogą, co wcześniej obserwowano w Rosji; wyraża w szczególności głębokie zaniepokojenie, że będzie to miało dalszy negatywny wpływ na prawa i dobrostan kobiet, mniejszości, migrantów, osób z niepełnosprawnościami, osób LGBTI, osób żyjących poniżej granicy ubóstwa oraz innych grup szczególnie wrażliwych lub zagrożonych; zdecydowanie potępia przyjęcie przez gruziński parlament w październiku 2024 r. przepisów anty-LGBTI, które odzwierciedlają autorytarną politykę prowadzoną na wzór polityki rosyjskiej i naruszają Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, oraz wzywa do ich uchylenia; apeluje o przywrócenie parytetów płci, które zostały zniesione przez parlament Gruzji w kwietniu 2024 r.; wzywa państwa członkowskie UE, aby przy ocenie wniosków o udzielenie azylu odpowiednio uwzględniały fakt, że Gruzja ma obecnie jedne z najbardziej represyjnych przepisów przeciwko społeczności LGBTI w Europie; jest zaniepokojony brakiem ochrony mniejszości etnicznych i religijnych w Gruzji;

20. powtarza, że środki, które UE podjęła do tej pory w odpowiedzi na rażący regres demokracji i niewywiązanie się z wcześniejszych zobowiązań, nie odzwierciedlają powagi sytuacji w Gruzji ani jej konsekwencji dla całego regionu; ubolewa nad brakiem proaktywnych działań oraz ogólnie ograniczoną i opóźnioną reakcją ze strony Rady i Komisji; podkreśla, że brak jednomyślności wśród państw członkowskich nie powinien uniemożliwiać podjęcia odpowiednich i skutecznych działań tym państwom, które chcą je podjąć; wzywa przywódców UE, aby pilnie zachęcili państwa członkowskie o podobnych poglądach do podjęcia skoordynowanych działań, a tym samym do pokonania przeszkód politycznych utrudniających przyjęcie ogólnounijnych sankcji;

21. wzywa UE i jej państwa członkowskie do nałożenia, na zasadzie dwustronnej i skoordynowanej, osobistych sankcji na kluczowych przywódców politycznych Gruzińskiego Marzenia, urzędników i osoby wspierające reżim w administracji, biznesie, mediach, wymiarze sprawiedliwości, organach ścigania i komisji wyborczej, którzy są odpowiedzialni za regres demokracji, oszustwa wyborcze, łamanie praw człowieka oraz prześladowanie przeciwników politycznych i aktywistów; apeluje ponadto o rozszerzenie sankcji na urzędników państwowych średniego i niższego szczebla odpowiedzialnych za wdrażanie środków represji wobec przeciwników reżimu i i utrzymanie ich do czasu odpowiedniego przywrócenia demokracji w Gruzji; z zadowoleniem przyjmuje nałożenie sankcji dwustronnych przez Litwę, Estonię, Łotwę, Czechy, Niemcy i Polskę, a także przez partnerów o zbieżnych poglądach, takich jak Stany Zjednoczone, Zjednoczone Królestwo, Kanada i Ukraina, oraz zachęca inne państwa członkowskie UE do pójścia za ich przykładem; apeluje o rozważenie dalszych środków ograniczających, takich jak odłączenie od systemu SWIFT lub sankcje sektorowe, mających na celu odcięcie reżimowi partii Gruzińskie Marzenie dostępu do przepływów finansowych oraz źródeł dochodu;

22. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady o zawieszeniu ruchu bezwizowego dla gruzińskich dyplomatów i urzędników jako pierwszy krok w odpowiedzi na stale pogarszającą się sytuację w Gruzji; ponawia apel do Komisji i Rady o przeprowadzenie przeglądu statusu bezwizowego Gruzji, z możliwością jego zawieszenia, jeśli nie zostaną spełnione odpowiednie kryteria i standardy dotyczące rządów demokratycznych i podstawowych wolności w związku z działaniami partii rządzącej; podkreśla, że Gruzińskie Marzenie jest w pełni odpowiedzialne za wszelkie konsekwencje ewentualnego zawieszenia ruchu bezwizowego dla obywateli Gruzji; podkreśla znaczenie ruchu bezwizowego m.in. dla gruzińskich podmiotów społeczeństwa obywatelskiego, działaczy na rzecz praw człowieka i dziennikarzy, aby mogli oni podróżować do UE w celu informowania europejskich podmiotów o wydarzeniach w Gruzji, ale także aby umożliwić im szybkie opuszczenie kraju, ponieważ wielu z nich jest prześladowanych politycznie przez władze;

Dostosowanie w kwestiach polityki zagranicznej

23. ubolewa, że Gruzińskie Marzenie niweczy dziesięciolecia postępów na drodze do demokracji, praworządności i integracji euroatlantyckiej oraz zraża do siebie sojuszników, którzy wspierali ją w całym procesie; ubolewa, że Gruzja nie poczyniła żadnych postępów we wdrażaniu zaleceń UE dotyczących polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony oraz że poziom dostosowania Gruzji do wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE (WPZiB) pozostaje niezwykle niski (49 %), co świadczy o jej braku zaangażowania w integrację europejską; podkreśla, że postęp w procesie przystąpienia do UE wymaga pełnego dostosowania do WPZiB, zgodnie z oczekiwaniami wobec wszystkich krajów kandydujących; ubolewa, że Gruzja nie uczestniczy w unijnych operacjach zarządzania kryzysowego w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony; ubolewa, że niewłaściwa polityka zagraniczna Gruzji prowadzi do samoizolacji, a represyjny reżim Gruzińskiego Marzenia przyczynia się do niestabilności w regionie Zakaukazia i Morza Czarnego;

24. zauważa, że pod rządami obecnego rządu Gruzja zmierza w kierunku, który naraża ją na ryzyko, że kraj ten stanie się wasalem Rosji, tak jak Białoruś; wyraża ubolewanie, że w czasie, gdy demokratyczny świat zdecydowanie popiera Ukrainę w niczym niesprowokowanej wojnie napastniczej Federacji Rosyjskiej, obecne władze Gruzji coraz bardziej zbliżają się do polityki i retoryki Kremla, przyczyniając się tym samym do rewizjonizmu historycznego; zauważa, że Gruzja nie zastosowała zdecydowanej większości sankcji nałożonych na Rosję, Białoruś i Iran, ale twierdzi, że współpracuje z UE, aby zapobiec ich obchodzeniu; wyraża jednak zaniepokojenie doniesieniami o roli Gruzji w ułatwianiu uchylania się od sankcji UE wobec Rosji; w związku z tym wzywa Komisję do przeprowadzenia dokładnego dochodzenia w sprawie tych zarzutów;

25. z zaniepokojeniem odnotowuje również niedawny strategiczny zwrot rządu Gruzińskiego Marzenia w kierunku Chin oraz jego coraz ściślejszą współpracę z Iranem; odnotowuje, że Gruzińskie Marzenie publicznie poparło chińskie inicjatywy geostrategiczne i zacieśniło dwustronne stosunki gospodarcze z Chinami, w tym przyznanie konsorcjum kierowanemu przez Chiny projektu budowy portu głębinowego Anaklia; podkreśla, że takie działanie jest sprzeczne z deklarowanym przez Gruzję zaangażowaniem w integrację euroatlantycką; zaznacza, że projekt Anaklia może teraz stać się narzędziem zwiększania chińskiego wpływu politycznego, finansowego i gospodarczego w regionie, co jeszcze bardziej oddali Gruzję od jej strategicznych partnerów na Zachodzie; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeprowadzenia przeglądu i, w razie potrzeby, zawieszenia lub przekierowania finansowania projektów łączności regionalnej; wyraża poważne

zaniepokojenie wzmożoną wielopłaszczyznową współpracą Gruzji z Teheranem, która może prowadzić do dalszej izolacji Gruzji;

26. ostrzega, że trwający w Gruzji zwrot w kierunku autorytaryzmu i coraz bliższe powiązania z Rosją stanowią coraz większe zagrożenie dla bezpieczeństwa Europy, zwłaszcza w świetle strategicznego położenia Gruzji i dostępu do Morza Czarnego, które mają kluczowe znaczenie dla projekcji siły Rosji w regionie; podkreśla, że strategia rządzącej partii Gruzińskie Marzenie może stać się modelem wykorzystywanym w innych państwach jako scenariusz hybrydowego zawłaszczenia państwa; jest zaniepokojony regionalnymi reperkusjami i ostrzega, że wiarygodność europejskich działań w szerszym regionie Zakaukazia jest zagrożona, zwłaszcza w oczekiwaniu na nadchodzącą unijną strategię na rzecz regionu Morza Czarnego;

27. jest głęboko zaniepokojony, że Gruzińskie Marzenie współpracuje z Rosją i innymi reżimami autorytarnymi, zacieśnia z nimi relacje i zbliża się do nich ideologicznie pomimo postępującej okupacji terytorium Gruzji przez Rosję; potępia fakt, że Gruzińskie Marzenie promuje rosyjską dezinformację i manipulację oraz uczestniczy w niej, w tym wykorzystuje rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie jako narzędzie propagandy, co stoi w sprzeczności z niezmiennym i wyjątkowo wysokim poparciem społeczeństwa dla euroatlantyckiej integracji tego kraju; ubolewa nad brakiem współpracy z UE w walce z zagranicznymi manipulacjami informacjami i ingerencją w informacje;

28. ponownie zdecydowanie potępia trwającą okupację gruzińskich regionów Abchazji i Osetii Południowej przez Rosję oraz dalszą „borderyzację” tych regionów, która stanowi naruszenie suwerenności i integralności terytorialnej Gruzji; wzywa gruziński rząd do podtrzymania jasnego i spójnego stanowiska w sprawie rosyjskiej agresji i wzywa UE do dalszego aktywnego zaangażowania w rozwiązanie konfliktu, monitorowanie praw człowieka i wsparcie dla dotkniętych społeczności;

29. zaleca wzmocnienie misji obserwacyjnej UE w Gruzji (EUMM) zwiększonymi zasobami i szerszym mandatem do monitorowania obcych ingerencji i destabilizacji granic; wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły EUMM odpowiednie finansowanie i personel do reagowania na obecny kryzys polityczny i kryzys bezpieczeństwa;

30. odnotowuje, że w 2024 r. – w odpowiedzi na regres demokracji w Gruzji – słusznie zawieszono wsparcie z Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju w wysokości 30 mln EUR i że nie planuje się żadnego wsparcia na 2025 r.; podkreśla, że to zawieszenie będzie miało szkodliwe konsekwencje dla stabilności narodowej i bezpieczeństwa Gruzji; powtarza, że ewentualne przyszłe wsparcie finansowe może

zostać zatwierdzone, pod warunkiem że samozwańczy gruziński reżim ustąpi i odbędą się uczciwe i bezstronne wybory;

°

° °

31. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawicielce Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Komisji, rządom i parlamentom państw członkowskich, Radzie Europy, Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, prezydentce Gruzji Salomé Zourabishvili, a także samozwańczym władzom Gruzji.